

TOSIASIOITA EI TULE KIELTÄÄ

Kuten arvata saattoi, herätti TT Hannu Pöyhösen kirja ”Homoseksuaalisuus ortodoksisen perinteen valossa” sekä ihastusta että vihastusta. Toisissa ihastusta, koska se toi vastaansanomattoman selvästi julki kristillisen uskon kielteisen kannan homoseksualismiin. Vihastusta se herätti niissä, joille Kirkon – Raamattuun ja muuhun pyhään perimään pohjautuva – opetus ei kelpaa.

Seksuaalivähemmistöt ovat tuoneet muussa yhteiskunnassa käymänsä taistelun nyt myös Kirkkoon. Tässä taistelussa heillä ei ole tarkoitukseen etsiä totuutta, vaan ainoastaan voittoa asialleen hyväksyntä. Raamatun ja Kirkon opetusten he eivät anna itseään sitoa, vaan väittämät ja vaatimukset lähtevät vapaasti henkilökohtaisista näkemyksistä ja mieltymyksistä.

Aggressiivisen ja määrätietoisen taistelun yhtenä tunnusomaisena piirteenä on häpäisy ja leimakirveen heiluttelu. Hassahtaneen fundamentalistin merkki isketään kaikkiin, jotka uskaltavat puolustaa kristillisiä perustotuuksia. Niinikään taistelutaktiikkaan kuuluu, että asiasta halutaan muka keskustella. Tämä on kuitenkin täysin näennäistä. Todellisuudessa ei ole kyse mistään keskustelusta, vaan siitä, että asiaa sitkeästi esillä pitämällä haetaan ja vaaditaan homoseksualismille hyväksyntää Kirkossamme.

Keskusteluksi naamioidulla juntauksella ja tarkoitushakuisella mielipiteenmuokkauksella ei kuitenkaan voida tehdä sallituksi sitä, minkä Jumala itse on synniksi sanonut. Homoseksualismi on synti ja syntinä se pysyy. Tämän voimme lukea Raamatusta, Jumalan sanasta, monestakin kohdasta. Asiassa ei todellakaan ole mitään epäselvää eikä keskusteltavaa. Jos tunnustamme Pyhän Kirjan arvovalan, niin silloin on turha kysyä, kuten käärme paratiisissa: ”Onko Jumala todellakin sanonut...?”

Isä Timo Soisalo

(Aamun Koitto 1/2009, ”Keskustelua”; julkaistaan kirjoittajan luvalla lyhentämättömänä)